

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 12. februára 2014 v trestnej veci obvineného **M. N. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby** podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 46T 100/2006, o dovolaní, ktoré podal obvinený, prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. M. C., advokáta v B., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 27. mája 2010, sp. zn. 2To 53/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. a/ Tr. por. dovolanie obvineného M. N. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 5. novembra 2009, sp. zn. 46T 100/2006, bol obvinený M. N. uznaný za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného mesiaca roku 2005 do 11. januára 2006 vo S. na P. ulici č. X. v spoločnej domácnosti týral svoju družku M. A. tým, že ju opakovane fyzicky napádal tak, že ju udieral rôznymi predmetmi po hlave a po celom tele, fackoval ju po tvári, kopal ju do rôznych častí tela, zmetákom jej vrazil do brucha, zhasínal jej cigarety o stehná, vulgárne jej nadával, vyhrážal sa jej, „že skape ako kurva“, bezdôvodne jej odopieral spánok, vzbudzoval u nej strach a stres, čo viedlo k psychickej traume vedúcej k depresívnej úzkostnej poruche.

Okresný súd obvinenému podľa § 208 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák., uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov; podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

tohto na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Bratislave uznesením, zo dňa 27. mája 2010, sp. zn. 2To 53/2010, podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený v dovolaní namietal nesprávne právne posúdenie skutku. Prvostupňový súd kvalifikoval popísaný skutok ako trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby, hoci v konaní podľa názoru dovolateľa nebolo preukázané, že by poškodená M. A. bola blízkou osobou obvineného; resp. že nebolo preukázané, že by mal skutok spáchať závažnejším spôsobom konania. Súd pochybil podľa obvineného aj v tom, že vo výroku rozhodnutia neuviedol konkrétne ustanovenia § 138 Tr. zák., ktoré mal svojim konaním údajne naplniť. Vzhľadom na uvedené mal obvinený za to, že skutok tak, ako bol ustálený v rozsudku súdu prvého stupňa, nenapĺňa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby a preto žiadal, aby najvyšší súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona v ustanovení § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave ako aj rozsudok Okresného súdu Bratislava III, a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prerokovanie a rozhodnutie.

K dovolaniu sa vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III, ktorý považoval dovolanie obvineného za nedôvodné. Vyslovil názor, že v konaní pred okresným súdom bola dostatočne preukázaná vina obvineného, čo potvrdil aj odvolací súd.

K dovolaniu sa vyjadrila PhDr. V. S., tútorka poškodenej M. A., ktorá uviedla, že hoci sa obvinený N. necíti byť vinný, skutok z ktorého je obvinený, sa naozaj stal. Hoci vedel, že poškodená je invalidná a chránená osoba, túto po dlhší čas telesne a duševne týral, o čom svedčia lekárske nálezy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.), no súčasne zistil, že dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť, bez preskúmania veci, lebo bolo podané oneskorene (§ 382 písm. a/ Tr. por.).

Podľa § 370 ods. 1 Tr. por. ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho podať do šiestich mesiacov od doručenia rozhodnutia súdu prokurátorovi. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Z predloženého spisového materiálu najvyšší súd zistil, že rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave z 27. mája 2010, sp. zn. 2To 53/2010, ktorým bola trestná vec obvineného M. N. právoplatne skončená, bolo obvinenému doručené dňa 9. augusta 2010. Od tohto dňa začala obvinenému plynúť trojročná lehota na podanie dovolania; koniec tejto lehoty pripadol na 9. augusta 2013.

Obvinený dňa 9. apríla 2013 podal na Okresný súd Bratislava III žiadosť o ustanovenie obhajcu pre dovolacie konanie. Následne okresný súd 10. mája 2013 opatrením ustanovil obvinenému obhajcu JUDr. M. C., pričom obhajcovi toto opatrenie bolo doručené 17. mája 2013. Výzvou zo dňa 27. júna 2013 (doručenou obhajcovi 8. júla 2013) vyzval okresný súd JUDr. M. C. na doplnenie dovolania za obvineného M. N.. Nakoľko sa obhajca nevyjadril, okresný súd ho opätovne vyzval dňa 3. septembra 2013 na doplnenie dovolania s tým, že mu určil lehotu 30 dní od prevzatia uvedenej výzvy a zároveň ho upozornil na možnosť uloženia poriadkovej pokuty.

Dovolanie podané prostredníctvom obhajcu, ako to vyplýva z pečiatky vyznačenej poštovým úradom Bratislava 31 na obálke, bolo podané dňa 23. septembra 2013 (teda oneskorene).

V zmysle ustanovenia § 373 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať len prostredníctvom obhajcu. Rozhodujúcim momentom je teda dovolanie podané obhajcom obvineného.

Skutočnosť, že obvinený v zákonnej lehote požiadal o ustanovenie obhajcu nemá vplyv na plynutie lehoty na podanie dovolania. Pokiaľ ustanovený obhajca dovolanie nepodal po opakovanej výzve zo strany okresného súdu včas, nemohol najvyšší súd toto pochybenie pri konaní o dovolaní konvalidovať.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie v zmysle § 382 písm. a/ Tr. por. odmietol ako oneskorene podané.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. februára 2014

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová